

Bilag 1.

Biskoppen over Sjællands Stift.

København, den 21. Januar 1919.

I Anledning af det høje Ministeriums Skrivelse af 14. d. M., hvori samme udbeder sig en Udtalelse fra mig med Hensyn til Spørgsmaalet om at aabne Adgang til Præsteembeder for andre end teologiske Kandidater, skal jeg tjenstlig tillade mig at udtale følgende:

Grundbetragtningen, mener jeg, bør være denne, at man ikke sænker Niveauet for Præsteuddannelsen og dermed for Præsterne.

Baade med Hensyn til den kristne Menigheds Virkekraft i Samfundet og med Hensyn til Præsternes Stilling som folkekirkelige Embedsmænd mener jeg, det vilde være skæbnesvangert, om deres Kulturtrin blev sænket.

Ved nogle af de af Ministeriet anviste Udveje forekommer denne Fare mig ikke at være udelukket. Der nævnes under Nr. 1 Præster, der har taget teologisk Embedseksamen ved andre lutherske Universiteter end Københavns Universitet. Eksamensordningen ved de tyske Universiteter er forskellig, og jeg kan ikke oplyse noget om Enkelthederne, men saa vidt mig bekendt er Fordringerne ved største Delen af de tyske teologiske Embedseksamener, som omfatter den teoretiske Uddannelse, flere Steder en Del lavere end ved Københavns Universitet, idet man har henlagt en Del af det, som vi regner med til teologisk Embedseksamen, til en Prøve efter Gennemgangen af det praktisk-teologiske Seminar.

Der nævnes under Nr. 3 og 4 Missionærer, som har taget Missionær-eksamen, og dansk-amerikanske Præster, som har faaet deres Uddannelse ved den danske Præsteskole i Amerika. Begge disse Uddannelsesformer maa siges at staa ikke saa lidt under den, som nu kræves til at være Præst i den danske Folkekirke. At indføre den som gældende i Almindelighed vilde være at opstille et Toklassesystem for Præsteuddannelse, som ikke vilde være heldigt, og at begrænse den til en Tid, f. Eks. 5 Aar, vil være vanskeligt for ikke at sige umuligt.

Medens jeg saaledes mener, at man maa være meget opmærksom paa den Fare, at det teologiske og kulturelle Niveau skulde sænkes, har jeg den største Sympati for, at der bliver aabnet Adgang for Undtagelsestilfælde, hvor modne Mænd, som har faaet deres Uddannelse paa andre Maader end under det teologiske Fakultet, kan faa Adgang til at blive Præster. Men skal disse to Hensyn ikke komme til at kolliderer med hinanden, mener jeg, at det kun kan ske, naar der indrømmes Biskoppen Ret til, naar der enstemmig er sket *Henvendelse til ham fra et Pastorats Menighedsraad* om at faa en bestemt Mand til Præst, og Biskoppen havde fundet ham saa kristelig moden og udviklet og i Kundskaber saa vel oplyst, at han mente, at han kunde forsvare at indvie ham til Præst, da at træffe Afgørelse om hans Indstilling til Embede og Ordination. Ved den forudsatte Kundskabsprøve mener jeg, at Biskopperne indbyrdes bør træffe Af-tale om en ensartet Fremgangsmaade og Ministeriet kunde sammenkalde dem til et Møde herom.